

[Veistrup.]

Jeg skal lige saa lidt som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, komme ind paa Enkeltheder. Jeg udtaler min Tilfredshed med, at vi er naaet saa vidt, at vi kan øjne Afslutningen og øjne den som et positivt Resultat. At man vilde komme til et Resultat, har jeg for øvrigt aldrig tvivlet om af den simple Grund, at Forholdene byder noget saadant. Der er vel ingen, som tror, at Rigsdagen kunde gaa fra hinanden uden at enes om en Hjælp under en eller anden Form til de Erhverv eller Enkeltpersoner, som er nødstedte.

Hvad nu Forliget angaar, kan der være mere eller mindre Begejstring eller maaske slet ingen Begejstring for det. Forliget har allerede været behandlet rundt omkring paa Moderne, og jeg har lagt Mærke til i Bladene, at Formanden for Partiet Venstre i Folketinget, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, har været ude at fortælle, at der ikke var noget at raabe Hurra for. Jeg ved nu ikke, om der er nogen, som opfordrer det ærede Medlem til at raabe Hurra; i saa Fald finder jeg, det var en urimelig Fordring at stille. Det være nu, som det være vil, i alt Fald synes jeg, at vi maa være tilfredse med, at vi er naaet dertil, at vi nu kan se en Afslutning paa Forhandlingerne og se den som et positivt Resultat, saa at der virkelig kan komme en Hjælp til de mange, som er vanskeligt stillede.

Man har fra flere Sider med Rette fremhævet, at det drejer sig om et Kompromis, og at Lovforslagene derfor har Kompromissets Karakter. Der er mange Ting deri, som vi ud fra vore principielle Synspunkter maatte ønske helt anderledes, og dog er jeg ikke utilbøjelig til at mene, at man maa være tilfreds med det foreliggende Forlig, først og fremmest fordi der nu er skabt Mulighed for, at en Del Mennesker kan komme over i alt Fald den første Del af en vanskelig Tid. Der er Masser af Mennesker, som med Ængstelse har spurgt rundt om, hvor vi er kommet frem: Hvad bliver det til inde paa Rigsdagen, vi faar vel Lov til at fortsætte med Kriseordningen? Thi der kan ikke være Tvivl om, at den Kriseordning, som vi gennemførte i Efteraaret, har vundet mere og mere Anerkendelse omkring i Befolkningen. Man stod derfor nu med Ængstelse og spejdede efter, om der var Mulighed for en Fortsættelse af denne Kriseordning.

Jeg hilser med Tilfredshed, at den Forudsætning, som Loven af 19. Oktober gik ud fra: at der kunde ydes et Beløb paa 2 pCt. af den Gæld, som ligger over Nettoformuen, nu er opfyldt, idet der, som Lov-

forslaget siger, stilles fornødne Midler til Raadighed for denne Ordning.

Man har her kombineret Hjælpen med Lettelser i Amtsskatterne. Nu kan det for den enkelte være ligegyldigt, havde jeg nær sagt, i hvert Fald rent pengeligt set, om han faar Hjælpen saaledes, som Tanken var ved Loven af 19. Oktober, eller han faar den i Form af Skattelettelse, men det forekommer mig, at det sidste Princip ikke er saa godt som det første. Skattelettelser rammer i Flæng. De rammer de velhavende, og de rammer de mindre velhavende, ogsaa mange, som meget vel er i Stand til at betale de Skatter, der er paalignet dem.

I øvrigt er det først og fremmest Dækningsreglerne, som har afstedkommet den store Uenighed. Her er man jo stillet overfor Spørgsmaalet om direkte eller indirekte Skatter, et Spørgsmaal, som det altid har været vanskeligt at komme igennem. Ingen kan være i Tvivl om, hvor vi for vort Vedkommende staar paa dette Omraade. Vi havde det længst mulige haabet, at det havde været muligt at tilvejebringe langt den overvejende Del af disse Skatter paa Basis af den direkte Beskatning, saaledes som det fandt Sted i Efteraaret. Vi havde haabet det saa meget mere, som Venstre, der altid har erklæret at være Modstander af den indirekte Beskatning, nu var kommet med i Arbejdet for at naa et Resultat. Det er imidlertid ikke lykkedes, det er den indirekte Beskatning, som er den langt overvejende. Jeg beklager, at man nu for at fremskaffe en nødvendig Hjælp maa gaa ind for en Beskatning af denne Karakter, men der er et gammelt Ord, der siger, at naar man vil Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne, og naar man ikke har andre Midler i Hænde end disse, ja, saa maa man anvende dem. Men med Begejstring ser vi ikke paa Forhøjelsen af Kaffetolden eller Forhøjelsen af Benzinafgiften eller paa den nye Skat paa Kaffesurrogater. Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (N. K. Kristensen) kom ogsaa ind paa dette Emne og talte om den fattige Mands Snaps og satte det i Forbindelse med baade den fattige Kones Kaffe og med Benzinen. Ja, hvis man fra Venstres Side havde været villig til at gaa ind for en forhøjet Beskatning af Indkomst og maaske af Formue, kunde vi have undgaaet det, og saa havde det ærede Medlem ikke behøvet at rejse rundt og tale om den fattige Kones Kaffe.

Det ærede 15de Medlem for 5te Kreds (Rs. Nielsen) talte om Tilpasning. Det er jo saadan, at naar en Venstremand taler, saa taler han om Tilpasning — uden at det i øv-